

makste käsüks ja heaks, agga siis ka keige mu innimeste käsüks ja heaks, kedda omma abbiga woime ja jouame aidata.

Surem on selle pühha pühhitsemise käs, so, armad hinged! kui sedda wastowdtame ja mele panneme, mis pühha kirri leikuse - andidest tähhendamise - janna wisi maenitseb, kui ütleb: Kes semet annab külwajale, se andko ka leiba toiduseks, ja tehko teie semet paljüks, ja käsawatago teie diguse wilja. Diguse willi ei käswa põllo peäl; se touseb ja käswab süddamest, ning õppetab pühha kirri selle sannaga, et waimoliko asjade polest se samma luggu on, mis näme ilmaliko asjade polest ollewad. Kes käsinaaste külwab, se leikab ka käsinaaste. Kes omma mele parrandamise eest pišsut hoolt kannab

ja ühhest päwast teise omma endist pattu ellu ellab; selle diguse wiljast ei woi suurt asja olla. Kes pühhapäiwiti Jummalanna kuleb, agga süddamesse ei panne egga parremat meelt ei wotta; se jäeb diguse wiljast ilma, sest et ta diguse tegusid ei armašta egga neid ei te. Kes omma laste eest pišsut hoolt kannab ja neid harrimata lasseb ülles käswada; mis temma siis küll neist muud leikab, kui mele pahhandust, kahju, häbbi ja wastamist. Nenda kui külli, nenda ka leikus. Kes käsinaaste külwab, se leikab ka käsinaaste, ja kes kurja külwab se ei woi head leikada. Diguse willi ei käswa ei üllekohhuse, ei tiggeduse, ei äbbausu egga rummaluse põllo peäl. Kes iggatseb diguse wilja leikada, se harrigo diguse põldu, ja näitko ennast keig omma tde ja teggemise jures kui diglane ülles,